— Ne dersin, iki mayısta ben de seçimlere gireyim mi?...
— Böyle girebilirsen hiç durma!...

YARA, YANIK, ÇIBAN ve EKZAMALARA KARŞI !.

DERMOJEN

Seba Melikesi Belkıs

En güzel sinema romanı ★ En güzel sinema yıldızının enfes fotoğraflarile

3 üncü baskısı çıktı

Fiatı: 50 Kuruş

Adresimize 50 kuruşluk posta pulu göndermek kâfidir.

EMNİYET SANDIĞI

TASARRUF HESAPLARI

1 9 5 4 Yılı İkramiye Plânı

★ **10 Adet :**
Otomobilli ve Garajlı Villâ
Mobilyalı Ev
Apartman Daireleri

★ **Bir kişiye 1000 Altın, ayrıca 250 Altın**

★ **(70.000) liralık para ikramiyeleri.**

○ Her ay bir çekiliş.

○ Her (150) liraya bir kur'a.
(Vadeli ve vadesiz bütün hesaplar).

Ayrıca

○ **(Tahsil) ikramiyeleri.**

○ **(Küçük tasarrufu ve devamlı biriktirmeyi teşvik) ikramiyesi.**

PROFESYONEL ve AMATÖR ŞÖFÖRLÜĞÜ

En çabuk ve en esaslı bir şekilde öğrenmek için

OTOKURS

En mükemmel müessesedir Direksiyon - Trafik _ Motör dersleri ehliyetli öğretmenler tarafından verilir.

Adres: Osmanbey _ Şair Nigâr, Samanyolu Sokak
Tel : 80900

Nişan ve Nikâh Sepetleri
Buketler ve Merasim Çelenkleri

Beyoğlu Parmakkapı Mis Sokak No: 1

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Geçmiş Olsun!..

Geçmiş olsun üstad, geçmiş olsun!.. İnsanın, İstanbulu temsil eden bir meclis huzurunda bu kadar kendinden geçmesi ve bütün memleket yazar - çizerlerine:

— Hay başınıza Fahrettin Kerim kadar taş düşsün!

Demesi için, sinir sisteminin iyice bozulması lâzım.

Siz buna, akıl hekimliğinde ne isim koyarsınız bilmem: Heyecan mı? Hafakan mı? Hezeyan mı?.. Her ne ise, sizin söylemeğe diliniz varmasa bile herhalde bir adı olacak...

Ama üstad, doğrusunu isterseniz, ben sizi hiç ayıplamadım: Eeeeey, insan aklı böyle: Kuştan nazik, camdan bilezik! Biraz ürküttün mü? Pıuır.. Tutabilene aşkolsun!

Eh, az buz değil, aşağı yukarı beş yıl oluyor galiba... Yine tebrik ederim, iyi dayandınız vallâhi!

Ekmekler hamur dedik, size çattık. Sokaklar çamur dedik, yine size!

Hani, benzetmek gibi olmasın, delinin birini çocuklar sokakta taşa tutmuşlar... Adamcağız, sığınacak yer ararken, bir kapıdan dalıp merdivenleri tırmanır... Bir de ne görsün? Mağarada değil mi?..

— «Ooooh, kurtuldum!» demeğe kalmaz, bir şimşek, bir gök gürültüsü, bir doludur başlar... Aman Allah, her biri ceviz büyüklüğünde... Kafasına, gözüne yağıyor!

Can acısiyle ne yapacağını, nereye kaçacağını şaşıran deli, iki elini havaya kaldırarak:

— Hey Allahım, der, sen de mi sokaktaki çocuklara uydun!..

Tıpkı onun gibi, bir yandan kalemler, bir yandan fırçalar derken, bir yandan da buz dağları, Karadenizden Boğaza doğru yürüyünce, yerle göğün bu ittifakı karşısında, zat-ı âliniz de, mağaraya değil ama, Şehir Meclisine sığındınız ve fıkradaki terelelli gibi, ellerinizi göğe açtınız!

Aziz üstad, bereket versin ki, yukarıdaki, artık zamane dualarına ve beddualarına kulak asmıyor. Yoksa, bizim başımıza sizin kadar taş düşer miydi bilmem ama, sizin başınıza, muhakkak İstanbul nüfusu kadar taş yağardı!

AKBABA

İSTANBULU BUZLAR BASTI (Gazeteler)

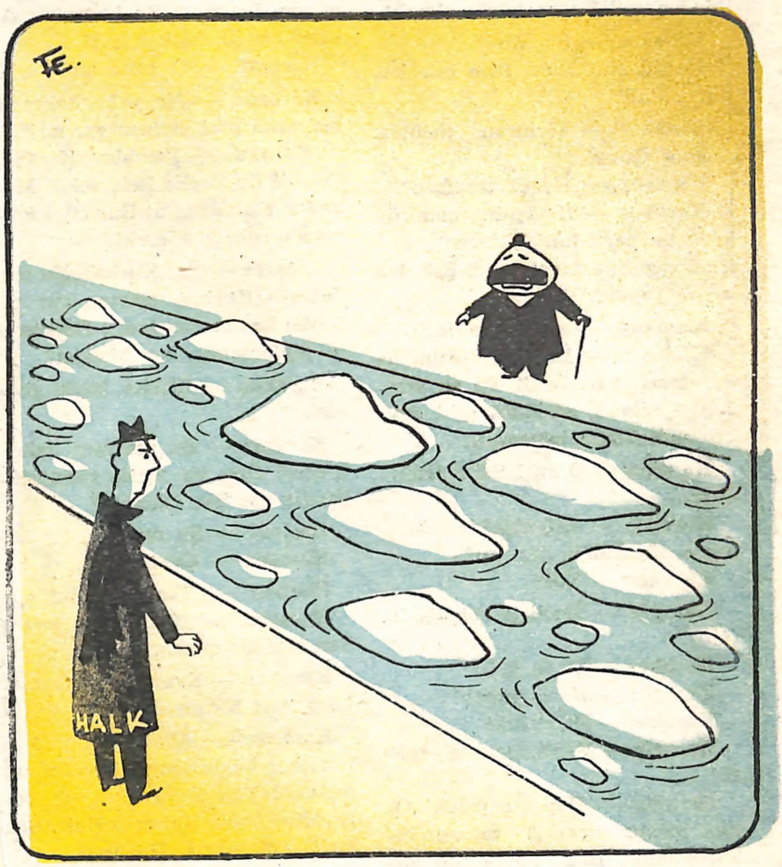

VALİ — Hay Allah kahretsin... Yine aramız soğudu!..
(Ferruh Doğan)

DÜŞSÜN!

Bayan Felek gazete okuyordu:

— Burhan, dedi, bak senin üstad; «Başımıza Fahrettin Kerim kadar taş düşsün!» diyor...

Felek, gülümseyerek cevap verdi:

— Aman karıcığım, düşsün de nasıl düşerse düşsün!

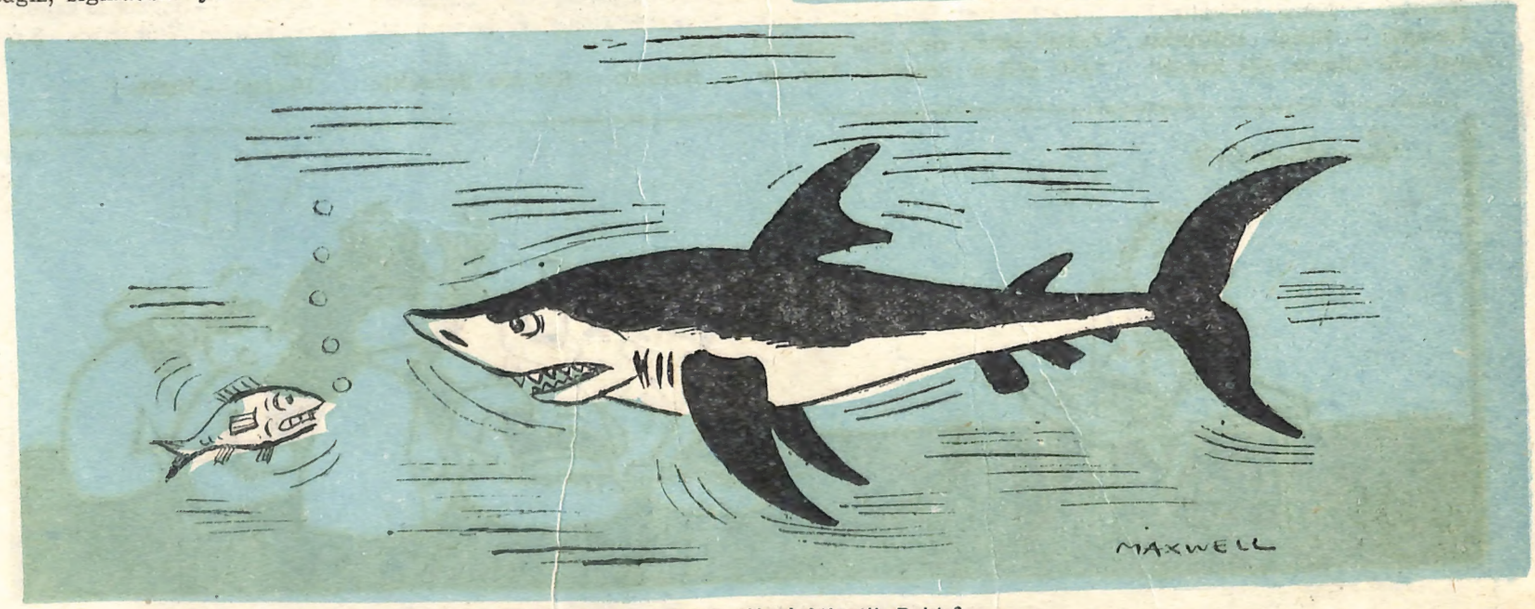

Küçük balık — Yaaa... Hani Atlantik Paktı?..

KARAGÖZ

Yazan: AKBABACI

47 inci FASLIN DEVAMI

Karagöz — Şu şişmanca, dört kaşlı, elma yanaklı zat kim? Sağa sola iltifatlar çakarak geliyor. Mebus dediğin de böyle olmalı!

Karakuş — Şu mu ?

Karagöz — Ha... Bize bile bakıp güldü!

Karakuş — Erzincan mebusu Cemal Güvenç!

Karagöz — Hangi taraftan?

Karakuş — Halkçıdır, ama, öyle fazla parti kini gütmez!

Karagöz — Aferin ona! Eskiden ne iş yapardı?

Karakuş — Ordu valisi idi!

Karagöz — Devlete sürünmüş bir tarafı var, belli! Ya şu alafranga sakallı, gözlüklü eski devrin vükelâsına benzeyen?

Karakuş — O mu? Sabit Sağıroğlu...

Karagöz — Büyüklerden kimseyle akrabalığı var mı?

Karakuş — Yok!

Karagöz — Mecliste reisliği filân?

Karakuş — O da yok!

Karagöz — Ne iş yapar?

Karakuş — Mebusluk!

Karagöz — Vaktiyle ne iş yapardı?

Karakuş — Hep mebusluk! Onun mebus olmadığı zamanı bilen yoktur. Halk Partisinde 950 de bile mebus çıktı. Alt tarafını artık düşün!

(Bu sırada reis vekili Muzaffer Kurbanoğlu, arkasında frak, başında silindir şapkayla kapıdan girer. Ayak üstünde bazı mebuslarla konuşur.)

Karagöz — Dur, sefaretten adam geldi, bir iş var galiba!

Hacivat — Hangi sefaretten?

Karagöz — Hangi sefaretten, hangi sefir bilmem, işte kapıda!

Hacivat — Görmüyorum, hani nerede Karagöz?

Karagöz — Ulan, gözünde tavuk karası mı var? Nah, işte önünde duruyor! Şu kuyruklu elbiseli, boru şapkalı zat?

Hacivat — O sefir mi?

Karagöz — Ne ya? Baksana, hiç onun gibi giyinen var mı?

Karakuş — Yanıldın Karagöz Çelebi! O, Meclis Reis vekili Muzaffer Kurbanoğlu! Bugünkü içtimaa o reislik edecek!

Karagöz — Ya? Kurbanoğlu mu, dedin? (Kurban olayım, var mı benim bunda günahım!) Herkes gibi giyinmemiş, ne bileyim?

Karakuş — Reisler böyle giyinirler?

Karagöz — Şu mahmur bakışlı kim? Onu bir yerde görmüşlüğümüz var mı, Hacivat?

Hacivat — Şu mu?

Karagöz — Evet!

Hacivat — Tanımıyorum!

Karagöz — **(Karakuş'a sorar)** Sen tanıyor musun?

Karakuş — Evet: Balıkesir mebusu Arif Kalıpsızoğlu!

Karagöz — Allah, Allah! Burada hep böyle acayip isimli zevat mı var? Yok Sağıroğlu, yok Topaloğlu, yok Kalıpsızoğlu! Biz, mebus olamayız, Hacivat?

Hacivat — Neye?

Karagöz — Baksana, adı bize benzeyen kimse yok! Şu fıkır fıkır yerinde duramıyan yakışıklı tombul delikanlı kim?

Hacivat — Karagözüm, kaç defa soracaksın? Yine mi tanıyamadın? Celâl Fuat Türkgeldi!

Karagöz — Ha, sahi; Onun soy adına bir türlü alışamadım gitti. Tekmil haberi verir gibi bana bir tuhaf geliyor vesselâm! Dur, şu zatı tanıyorum ama, adı hatırıma gelmedi!

Hacivat — Hangisini?

Karagöz — Şu sağ tarafta, ön sırada oturanı ?

Hacivat — Elbet tanıyacaksın! Bunamadın ya, Karagöz?

Karagöz — Onda bir kılık değişikliği var mı?

Hacivat — Ne gibi?

Karagöz — Cübbe, sarık filân?

Hacivat — O kadarını bilemem!

Karagöz — Tanıyorum, tanıyorum ama, hay Allah müstahakını versin, adı hatırıma gelmiyor! Söylesene, adı neydi?

Hacivat — Canım Karagözüm, Halk Partisinin son Başbakanı Şemsettin Günaltayı da mı unuttun?

Karagöz — Hah hah, Şemsettin şimdi hatırladım. Ama, ben onu Günaltaylığından önce tanıyorum. Yalnız Şemsettin iken! Dur bakayim, nereden, rahmetli Mahmut beyle dost mıydı?

Hacivat — Bilmem!

Karagöz — Dur, dur, hatırlıyacağım, galiba! bir yerde kadılığı, müftülüğü var mı?

Hacivat — Zannetmiyorum!

Karagöz — Nereden? Nereden? Bab-ı meşihatten mi desem? Medresetül Kuzzat'tan mı desem? Galiba Darüşşafaka'dan!

Hacivat — Bak, o olabilir!

Karagöz — Yok, yok, Sebilürreşat'tan!

Hacivat — O da olabilir?

Karagöz — Hatırımda kaldığına göre, eskiden İttihaçıydı. Şimdi nedir?

Hacivat — Halkçı !

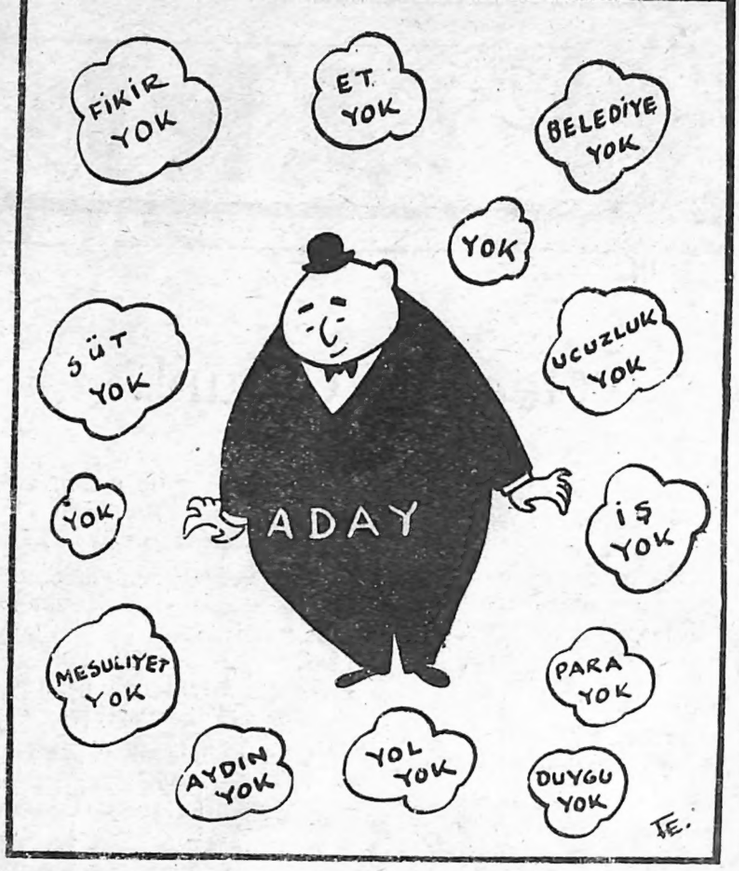

YOKLUK İÇİNDE VARLIK!..

(Ferruh Doğan)

Münevver — Sakalım yok ki sözüm dinlensin!..

(Suat Yalaz)

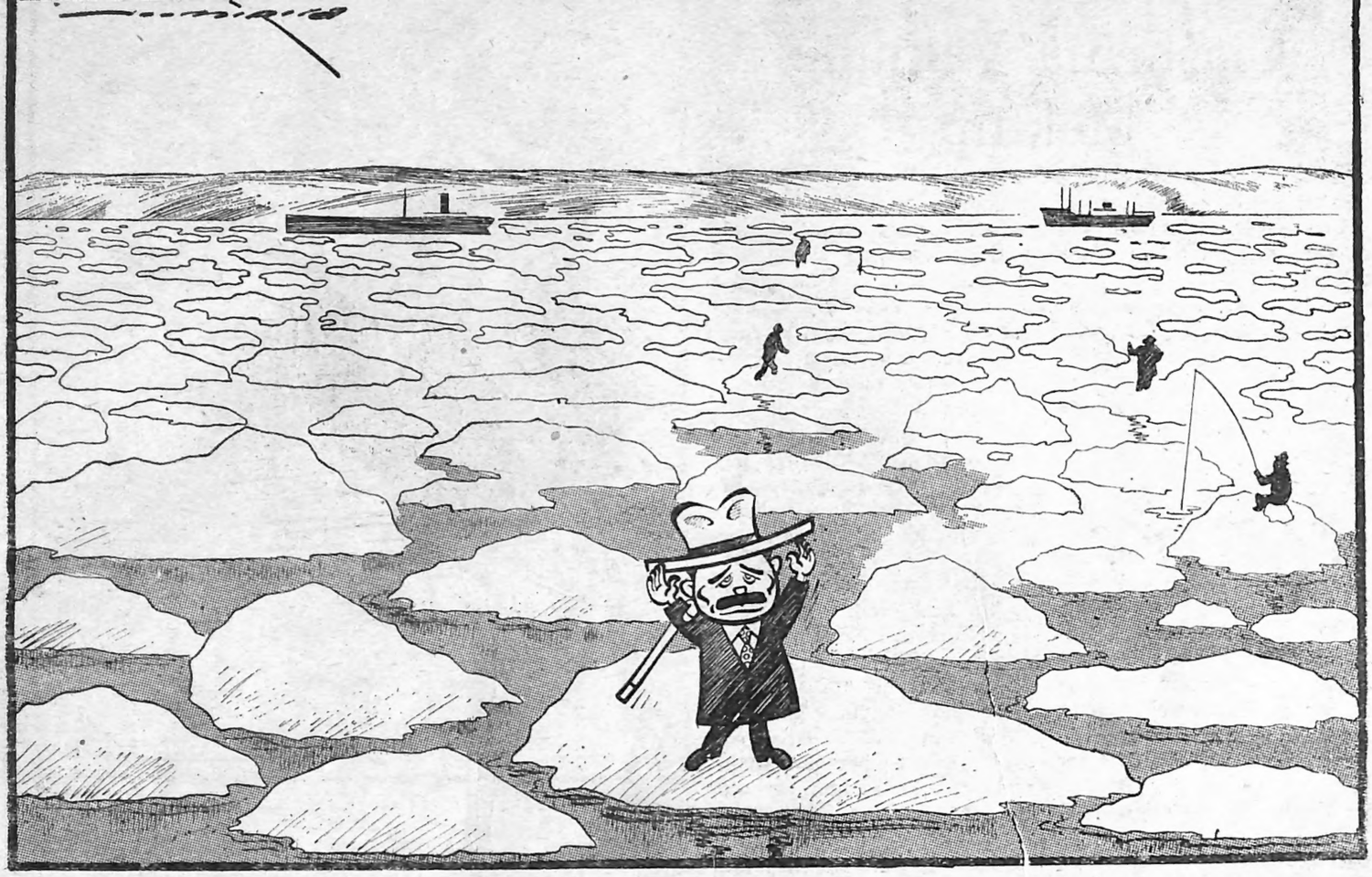

— Çok şükür İstanbulun iki yakasını bir araya getirmek de nasip oldu!..

(Necmi Rıza)

Karagöz — Başbakan oldu ha?

Hacivat — Oldu ya? Beğenemedin mi?

Karagöz — Hayır, beğenmesine beğendim ama, nereden nereye?.. Hacivat, sana bir şey söyliyeyim mi?

Hacivat — Söyle!

Karagöz — Galiba, biz de mebus olabiliriz!

Hacivat — Ona ne şüphe var, Karagözüm, zaten arada ne var? Buradan inip o kürsülerden birine oturuverdin mi, iş tamam!

Karagöz — Ama, Halk Partisinde merdivenden inerken teker meker yuvarlandığımız gibi inmemek şartiyle !

Hacivat — Sen ona bakma, bir defa ayağımız sürçtü, her zaman olmaz!

(Reis, ekseriyetin olup olmadığını kâtiplerle konuşur. Mebusları gözle sayarlar. Karar veremezler.)

Reis — Yoklama yapılacak efendim!

Karagöz — Ulan Hacivat, cüzdanındaki paralarını iyi sakla!

Hacivat — Neden, Karagözüm?

Karagöz — Matbaadaki gibi olmasın! Gitti gittidir. Bulup getiren olmaz!

Hacivat — Ne gibi? Anlamadım...

Karagöz — Yoklama yapılacakmış, işitmedin mi?

Hacivat — O, bizim için değil! Mebuslara yoklama yapılacak! Adlarını okuyacaklar. Burada olanlar, mevcut diyecek, olmıyanların adlarına işaret edilecek!

Karagöz — Tıpkı mektepteki gibi yahu!

Hacivat — Eh, biraz benzer!

Karagöz — Ne birazı? İşte kürsüsü! İşte, müzakerecileri! İşte hademesi! İşte sıraları! İşte yoklaması! Cezası da var mı?

Hacivat — Var: Takbih! Meclisten çıkarma! Hattâ mebusluktan tard! Dediğin gibi, Meclis bir nevi mektepdir. Burada çok şey öğrenilir?

Karagöz — İş mebus olmakta, desene! Bir mebus olsak, üst tarafı kolay!

Hacivat — Evet, Karagözüm, sana derdimi anlatamıyorum, bir mebus olalım, burada çok şey öğreniriz!

Karagöz — Peki ama, nasıl mebus olmalı? Onun yolunu göster!

Hacivat — Gösterdim ama, arkamdan gelmiyorsun ki!

Karagöz — Geldim ya işte! Büyük efendinin elini öpmeye gitmedik mi? Halk Partisine girmeğe kalkmadık mı? Bu yüzden hamallıga kadar düştük!

Hacivat — Siyasette böyle şeyler olur, aldırmamalı!

Karagöz — Kuzum, Hacivat, şu bizim gireceğimiz Halkçıları burada göstersene bana!

Hacivat — Göstereyim: Sağdaki şu iki sıra yok mu?

Karagöz — Ey!

Hacivat — O sıralarda oturanlar!

Karagöz — Öbürleri?

Hacivat — Onlar Halkçı değil!

Karagöz — Onlar ne?

Hacivat — Demokrat!

Karagöz — Hepsi mi?

Hacivat — Hepsi!

Karagöz — Tuu, Allah müstahakını versin senin! Ulan bu kadar kalabalık dururken şu üç buçuk kişiye katılmak olur mu? Ben de sende akıl var sanırdım! Tevekkeli adamlar bize hamallık ettirmeye kalkmadılar! Bundan sonra ben yol göstereceğim, sen benim arkamdan gel!

Hacivat — Darılma, Karagözüm, istediğin gibi olsun! Sen de biraz boyunun ölçüsünü al!

— Devamı gelecek sayıda —

AKBABACI

TAKVİMDEN YAPRAKLAR:

Olağanüstü Kongre!

İşte, Halk Partisinin toplandı,
Gösteriş yapmak için kongrası!
Bukadar masraf eden Halkçıların,
Kimse artık diyemez : Yok parası!

Orhan Seyfi ORHON

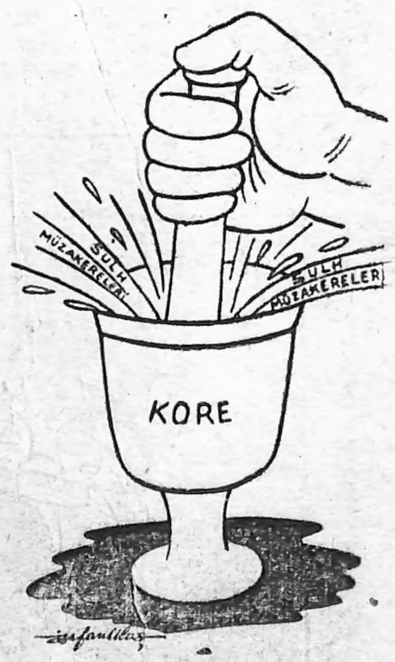

HAVANDA SUI..

(İrfan Ulaş)

Ulaştırma Vekiline Mektup

Sayın Yümni Üresin,

Size, derdimi dökmek için tek çare, bunu buldum: Açık mektup!

Neden kapalı değil de açık? Neden söz değil de yazı?.. Neden telefon değil de kalem?..

Çünkü benim dertlerim bun lar da ondan paşam! Önce mek tuptan başlıyalım, kapalı mektuptan :

1 — Ben yazacağım, 2 — Matbaadan birisi postaya götürecek, 3 — Postacı alıp torbaya koyacak, 4 — Müvezzi getirip Bakanlığa verecek, 5 — Hususî kalem açıp şöyle bir göz atacak... Ve yüzlerce emsali arasında bir deli saçması daha görmüş olmanın kanaatı ile, gülümseyerek, sepete havale edecek!

Sayın General, vardığım bu netice, neticelerin en iyimseridir. Mektubum, Vekâlet kapısından girmeden yolunu şaşırıp kayıp da olabilir.

Olamaz mı?.. Aman paşam, bizim idarehanemizle sizin postahaneniz arasında, henüz kaybolmıyan, ama o da kaybolmak üzere bulunan bir tek şey kaldı: Benim zavallı aklım!

İkincisi neydi?.. Haaa, söz: Eh, bunun için de kalkıp Ankaraya gelmek, Vekâlete gitmek, ruhsat almak, fırsat bulmak, huzura girmek ve nihayet dert anlatmak lâzım...

Paşam, bu vesile, trenlerimizin de bir hayli zamandır demokrasimiz gibi işlemeğe başladığını ve nadiren ileri gidip ekseri geri kaldığını söylememe müsaade buyurur musunuz?

Nihayet, bir de üçüncü vasıta var muhterem Paşa Vekilim: Telefon... Vasıtaların en yenisi, en medenîsi, en... en çabuğu, değil mi?

Önümde takvim: 23-2-1954. Günlerden, salı... Bileğimde saat: 11.52 ve ben bu satırların yazarı, yarı çılgın, yarı bitkin, yarı ölü, yarı diri masa başında!

Hayır, hayır, yakacak kömürümüz kalmadı ki, çarpsın... Ayaz da değil, artık ona alıştık... Tramvay, otomobil, kamyon çarpmasına da, nasılsa bu güne kadar uğramış değiliz... Yankesici çarpması hiç hatırınıza gelmesin, cüzdanım yok ki, çarpacak!.. İkramiye mi? İlâhi muhterem Vekilim, bunun için de, hiç olmazsa gece kondu bankalardan birinde insanın yüz liracığı bulunmalı... O halde, ne mi çarptı?..

— Telefon paşam, telefon!..

Bugün, sabahın on buçuğundan, bu dakikaya kadar, bir vize işi için aradığım Alman Baş konsolosluğu yerine kimlerle konuştum sayayım mı?..

Sayamam Paşam... Eski tababette deliye saydırılan pöstekiden farksız olur...

O halde, sizden bir ricada bulunayım Paşam: Mademki biz bize benzeriz, ne olur, şu telefon idaresini Tahtakaleden Bakırköyüne naklediverin de kurtulalım... Kimbilir, bakarsınız doktor Fahri Celâl'in

idaresinde daha iyi işleyiverir.

ÇİMDİK

— Kayınvalideniz nasıl?..
— Çok fena doktor bey... Verdiğiniz ilâçlar kendisine iyi geldi!..
(Nehar)

GÖKAY, SOKAKLARI TEFTİŞ ETTİ (Gazeteler)

Körebe — Bildim, bildim... Hamdisin... (Suat Yalaz)

HANGİSİ?

Bakkal Bodos, karısını «Cibali Karakolu» na götüreçekti:

İçeriki odadan kadın seslendi:

— Bodooos...

— Ni vaaar?..

— Di baham: Eldiven mi giyeyim, yoksam ellerimi mi yıhayım?!..

ALO.. ALO.. Burası Akbaba Radyosu!

ŞEHİR HABERLERİ

— Alo, alo... bilin bakalım, burası neresi?.. Evet, evet... İstanbul, Akbaba radyosu... Sayın dinleyiciler şimdi size kısa şehir haberlerini veriyoruz.

İstanbul Vali ve Belediye reisi ve İstanbul Üniversitesi ve Tıp Fakültesi Ordinaryüs Profesörü ve Yeşilay Cemiyeti başkanı ve ruh ve sinir hastalıkları mütahassısı ve milletler arası Nöroloji Cemiyeti üyesi ve beynelmilel psişiatri sosyetesi başkanı ve İstanbul Etibba odası âzası ve Bakırköy Akıl hastahanesi sabık baştabibi ve İstanbul tansimsizlik satışları korucusu ve muhalif ve muvafık ve bütün İstanbul gazetelerinin günlük konusu ve Fahrettin ve Kerim ve Gök ve Ay...

Muhterem dinleyiciler, neşriyatımızın çokluğundan, sabrımızın azlığından kısa şehir haberleri tefrikamızı bugünlük burada kestik. Devamı yarın.. Dannn!..

★

GEÇİM ENDEKSİ

— Alo, alo... Burası Ankara, İstanbul, İzmir ve yakında kurulacak olan Van, Bitlis, Çemişkezek, Kasımpaşa, Tahtakale radyo difizyon postaları. A, Te, Düblüve... Dalga uzunluğu alabildiğine...

Muhterem dinleyiciler! Bir hafta evvelki bayat haberler bültenimize başlamadan evvel, özetler veriyoruz: Sözüne sazına inanılmaz kaynaklardan, şurdan burdan sızdırdığımız malûmat ve gelip geçenden edindiğimiz bilgiye göre, İstanbul Ticaret Odasının bu ay neşrettiği indekse nazaran, yedi buçuk nüfuslu bir ailenin ayda yüz on dört lira altmış kuruşla, cenaze masrafları belediye ye ait olmak üzere, bolluk içinde ölebilecekleri tesbit edilmiştir. Muhterem dinleyiciler! Buyurun cenaze namazına... Dannn!..

★

KUMARBAZLAR

— Alo, alo... Burası Akbaba radyosu!.. Haberlerimizi atmağa devam ediyoruz: İstanbul Emniyet müdürlüğü arama tarama ekibi, dün gece, bir kumarhane basmış, on dört kumarbazı suçüstü yakalamıştır. İstanbulda bu kadar klüp, apartıman ve otel varken ve kaloriferli, ışıklı salonlarda her çeşit oyun oynamak imkânı dururken, böyle karanlık, izbe, basık tavanlı yerlerde kumar oynıyarak sıhhatlerini tehlikeye koyan kumarbaz vatandaşların, ceza olmak üzere, Emniyet müdürü tarafından kulakları çekilmiştir.

★

BİR RANDEVU EVİ!

— Alo, alo... Burası Akbaba radyosu... haberlerimizi gevelemeğe devam ediyoruz: Son günlerde ateşli bir faaliyete geçen ahlâk zabıtası amansız bir takipten sonra iki randevu evinde yedi çifti pek uygunsuz vaziyette, üç çifti az uygunsuz, bir çifti de uygun vaziyette yakalamağa muvaffak olmuştur. Pek uygunsuz kadınlar hastahaneye sevkedilmiş, az uygunsuzlar hususî doktorlarına gönderilmiş, uygun vaziyette olan da kendi otomobiliyle apartımanına iade edilmiştir. Erkekler ise şimdilik başka randevu evlerine gitmek üzere serbest bırakılmışlardır.

○

REVÜ!

Köprünün parmaklığına dayanmış, binlerce kişi denize bakıyordu.

Yolculardan biri arkadaşına sordu:

— Bunlar ne seyrediyorlar böyle?..

— Galiba buz revüsünü!..

İntikam

Bohoraçi, henüz otuz yaşında, etli canlı bir yosma olan karısını, epey zamandan beri ihmal ediyordu. Bu ihmal yüzünden olacak oldu ve günün birinde, dostu Sabataya rastgelen Bohoraçi, onun ağzından şu meş'um haberi aldı:

— Senin karisi Rebeka, sarraf Levinin metresidir. Yizliden yizli unu ilân duşup kalkiyor. Haberin olsun!

— Sayi mi be?

— Vallâ, billâ! Eyer yalan söyl yorsam, iki yozum kör olsun!

Bohoraçi beyninden vurulmuşa döndü ve ağız açmadan yürüyüp gitti. Aradan bir müddet geçti. İki dost yine rastlaştılar. Bohoraçi neşeli bir çehre ile, Sabatayın ellerini yakaladı ve gülerek:

— Hanya, yeçen yun bana bir şey soylediydin ya?

— Evet. Ne oldu?

— Ne mi uldu? Entikamimi aldim.

— Ne yibi?

— Bezin kari, Levinin metresi diyil mi? Şimdi haftada bir defa da keratanin metresilân ben yati yorum. He, he, he!..

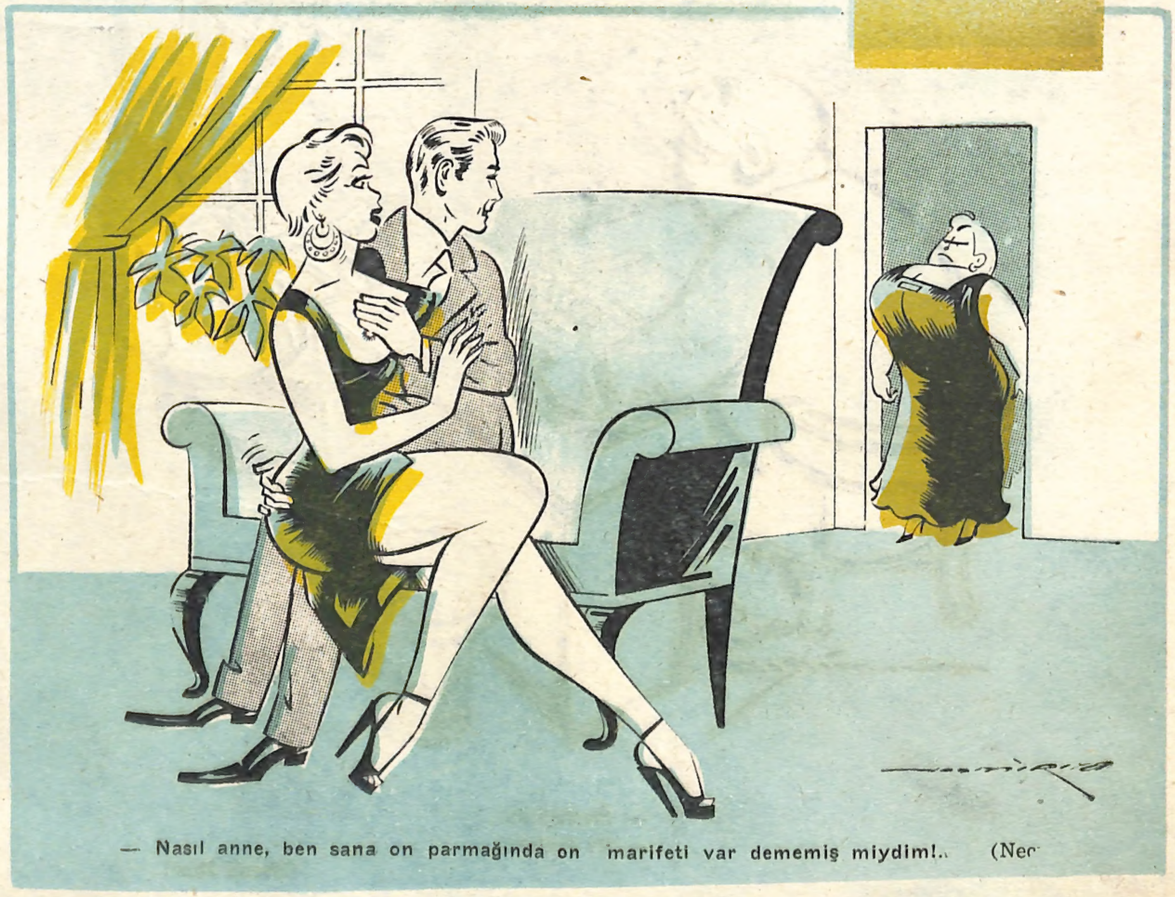

— Nasıl anne, ben sana on parmağında on marifeti var dememiş miydim!.. (Nec

Mizahî Hikâye:

DUR Bakalım NE olacak!..

MUAZZEZ hanım, nadir güzellerdendi. Üstelik güzel kadınlarda rastlanmıyacak kadar doğru sözlü bir hanımdı da. O kadar doğru sözlüydü ki, sokağa çıktığı günler, yolda kaç erkeğin arkasına düştüğünü, kimlerin lâf attıklarını, nasıl tekliflerde bulunduklarını birer birer kocasına anlatırdı. Sabri beyin de, canlı bir namus heykeli olan karısına sonsuz güveni vardı. Karısının bu tatlı konuşmalarına o kadar alışmıştı ki, Muazzez hanım bu çeşit günlük vukuatı rapor etmediği akşamlar:

— Aman hanım, anlat Allah aşkına... Bu gün yine neler oldu? Diye sorar, Muazzez hanım da, meselâ o gün arkasına iki şişman, üç zayıf, beş kısa boylu, iki tıknaz adamın takıldığını, kimisinin saatlerce takip edecek kadar inatçı, kimisinin de hemen takipten vazgeçen azimsiz, sabırsız olduklarını söyler, sonunda da: «Böylelerinin hayatta muvaffak olmalarına imkân yoktur» diye, bir de felsefe yumurtlardı.

Sabri bey, karısının namusuna olduğu kadar, güzelliğine de emin di. Muazzez hanım «bu gün yalnız iki erkek peşime takıldı» derse, âdeta canı sıkılır, erkeklerin zevk sizliğine, güzellikten anlamadıklarına hükmeder, zevk sahibi erkeklerin günden güne azaldığına üzülürdü. Arkadaşlarına karısından bahsederken:

— Benim hanım bir başından ordunun içine girse, öbür başından, girdiğinden daha namuslu çıkar, diye övünürdü.

Muazzez hanım, bir akşam, kocasına sinemaya gitmek istediğini söyledi. Sabri bey:

— Sevgili karıcığım, dedi, bu gece için arkadaşlara söz verdim, mümkünse sen yalnız git.

Göğsünü gere gere karısını bir ordu asker içine sokabildikten sonra, sinemanın lâfı mı olurdu?

O gece Sabri bey arkadaşlarına, Muazzez hanım da sinemaya gitti. Sabri bey geç vakit döndüğü zaman, karısını yatakta bulmuştu. Meryem kadar masum olan karısını öptü:

— Anlat hayatım, dedi, bu gün, yolda, sinemada neler oldu?

Prensibi, her zaman doğru söylemek olan Muazzez hanım:

— Aman Sabri, dedi, bu gece çok acayip şeyler oldu.

Ve anlatmağa başladı:

— Daha kapıdan çıkar çıkmaz, arkama bir adam düştü. Dur bakalım, ne yapacak, dedim. Ben gittim, o gitti, bir ara yaklaştı: «Hanımefendi, refakatime müsaade ederler mi acaba?» dedi. Kendi kendime; dur bakalım ne olacak? dedim. Ben sesimi çıkarmayınca «Sükût ikrardan gelir, teşekkür ederim hanımefendi» dedi. Sinemaya geldik, gişenin önünde benden evvel davrandı, iki koltuk bileti aldı. Büsbütün meraklandım. Dur bakalım ne olacak, dedim. Sinemada yanyana oturduk. Mırıl mırıl bir şeyler söyledi durdu. Ben ciddiyetimi bozmadım. Bakalım ne olacak, diye merak ediyordum. «Siz hiç konuşmaz mısınız?» dedi. Yine cevap vermedim. Kolunu yavaş yavaş boynuma doladı. Adamakıllı meraklanmıştım. Sonra elini yavaş, yavaş... Ama hiç sezdirmeden... Dur bakalım, ne olacak? diyordum. Film bitti. Sinemadan çıktım. O da yanıbaşımda. «Kuzum, siz dilinizi mi yuttunuz?» diyordu. Adeta meraktan çıldıracaktım. Derken eve geldik. anahtarı çıkardım, sokak kapısını açtım. Ben girerken, o da içeri girdi.

Karısı anlatırken, Sabri bey de meraka düşüyor, yerinde duramıyordu. Muazzez hanım devam etti:

— Dur bakalım, ne olacak, diyordum. Merdivenleri çıktım. O da çıktı. Bizim kata geldik. Kapıyı açtım, içeri girdim, o da girdi. Ah, ne kadar meraklandım, bilemezsin... Vakit gecikmiş. Sen de yoksun. Bari yatayım, dedim. Yatak odasına girdim. O da girdi. Allah Allah... Dur bakalım, ne olacak, dedim. Soyundum, o da soyundu. Dur bakalım, bunda bir iş var, dedim.

Sabri beyin artık tahammülü kalmamıştı. Heyecandan titreyen bir sesle:

— Sonra? Diye sordu.

Muazzez hanım anlattı:

— Bilirsin, aydınlıkta uyuyamam. Lâmbayı söndürdüm, yatağa girdim. A... Bir de baktım, o da benimle yatağa girmiş. Dur bakalım, ne olacak? dedim. Ben duvara döndüm. O da bana döndü. Nerede ise meraktan çıldıracaktım. Dur bakalım ne olacak, diyordum.

Sabri bey artık dayanamadı:

— Aman Muazzez çabuk anlat, şimdi ben de meraktan çıldıracağım. Dur bakalım, ne olacak? dedi.

ŞEYTAN

— Mesleğiniz?..
— Ev kadını!..

(Necmi Rıza)

ALATURKA Şarkılarımız!

BİR takım kötümserler, memleketimizde seviyeli sanat cereyanlarına yer verilmediğini boş yere iddia eder dururlar. Halbuki gerçek onları yalanlamaktadır. Meselâ geçen cumartesi akşamı, Türk musikisine bayılanlar cemiyetinin, Tepebaşı Morköşe aile saz salonunda tertip ettiği konser, memleketimizde sanatın ne kadar canlı şekilde tutulduğunu göstermeğe kâfidir.

Bizim musikimizin meyhane koktuğunu, dinleyenleri uyuşturucu vasıfta olduğunu, hatta ahlâk bozucu olduğunu bile iddia eden gafiller vardır. Bu batıl düşüncede olanlara, konserleri takip etmelerini tavsiye ederiz. Biz onlara bir konserden bazı sahneleri canlandırmağa çalışacağız.

Salon müthiş kalabalıktı. Can sıkıcı tek şey, erkeklerin şapkalarını vestiyere bıraktıkları halde, hanımların mevlevi külâhından uzun şapkaları ile kadife perde, tül perde ve ipek perde meydana getirmeleri idi. Alkışlara karışan bilezik şangırtıları arasında, evvelâ Hamiyet Yüceses arzı endam etti. Bu hanımın sesinden çok tuvaleti dikkati çekiyordu. Seyirci hanımlar arasında bu tuvalet beş dakika kadar mahrem fısıltılara sebep oldu. Nihayet Hamiyet Yüceses, sesinin bütün titrek asaleti ile haykırmağa başladı.

İlk okuduğu Mürteza efendinin Hüzzam makamından şu şarkısı, dinleyicileri mest etti:

İç badeyi, çek kelleyi, dostum bu ne hazdır...
Üç beş şişe vallâhi de billâhi de azdır.

Dinleyiciler arasından «yaşa!.. Nur ol!.. Var ol!..» nidaları yükseliyordu. Hamiyet Yücesess bağırmaktan yorulmuştu. Gerdanın dandan inci inci terler akıyordu. Anlaşılmıyan bir sebepten içeri girmek için acelesi vardı. Cafer Ağanın şu türküsünü zor okuyabildi:

Derdin varsa dinleyemem yaz getir
Okumağa vaktim hiç yok az getir
Yetiş Cafer çabuk bana bez getir
Aman sâki durma hemen tez getir.

Tiz perdeden bu türküyü okur okumaz içeri girerken, ses yıldızlarımızdan Sabite Tur sahnede göründü. Sabite'nin Rast makamından Hacı İzzet Ağanın meşhur:

Kalma çok geç vakte ahbap koş hemen meyhaneye
Ömrümüz varken birader dalmalı peymaneye

Şarkısı, dinleyicileri körkütük sarhoş etmeğe kâfi gelmişti. Son olarak da:

Zurnası var gümüşten
Ben vaz geçtim bu işten
Beni baştan çıkaran
Ablam ile eniştem.

Türküsünü okuyunca, bütün dinleyiciler ağız birliği ile gümüş zurnaya da, enişteye de bed dua ettiler. Daha sonra, Zeki Müren, bir eşi daha bulunmıyan asil jestleri ile salonu doldurunca, o anda salondaki genç hanımlarda hoşafın yağı kesilmişti. Zeki Müren Boğos efendinin Acemaşıran faslından ve seyirci kaçıran aslından şu şarkısını okudu:

Meyhaneye gel gâilesiz nuş-i şarap et
Olmuş olacak kendini genç yaşta harap et

Dinleyiciler hüngür hüngür ağlarlarken, Zeki Müren neşeli bir türkü tutturdu:

A benim mor çiçeğim
Sen doldur ben içeyim
Boşalmadan doldur ki
Kendimden geçeceğim.

Daha sonra sahneye gelen Münir Nurettin, Zeki Müren'e taş çıkarttı:

Ciğer yansın, kebab-ı kestana olsun
Aman saki getir bir dane olsun
Gönül kâşanesi meyhane olsun
Yetişmez bir kadeh, bin dane olsun!

Arkadan Müzeyyen Senar geldi.

«Def'i gam etmek için sikr âleti peymanedir»

Derken, şarkısının tesirini artırmak için sikr âletini de elinde tutmakta idi. Şarkıya bu şekilde devam etti:

«Def'i gam etmek için sikr âleti sikr peymanedir
Varsa cennet yeryüzünde şöyle bil meyhanedir
Deliler saymakla bitmez kim bilir kaç tanedir
Ehl-i dert bulsun teselli içmeyen divânedir.

Bu şarkıdan sonra bütün dinleyiciler büyük bir teselli bulmuşlardı.

Bazı münekkitlerimiz de Türk musikisinin içtimai dâvalarımız üzerine eğilmediğini iddia ederler. Böylelerini mahcup etmek için Necmi Rıza'nın konserde okuduğu şu şarkıyı misal olarak gösterebilirim:

Mecnun gibi Leylâ diyerek hep seni andım,
Düştüm peşine, hatunu zengin diye kandım!
Yokmuş yakacak sevgilimin bir şeyi evde,
Vallâhi de, billâhi de, tallâhi de yandım!

İşte size, güfteli ve besteli, içtimaî bir memleket dâvası!.. İçin de, odun, kömür meselesinden tutunuz da orman meselesine kadar hepsi var!

Necmi Rıza, bu ateşli itiraftan sonra, galiba kendisini sahnede değil de, İstiklâl caddesindeki mağazasında sanarak:

Allıyı yanıma alsam,
Sarılıyı sineme sarsam,
Yeşilli de güzel amma
İlle maviliiim!..

Türküsünü tutturdu... İşte, yine bir sosyal dâva ile karşı karşıya gelmiştik: Kadın, moda, renk, meselesi...

Bir de alaturka musikimizin aleyhinde bulunurlar, değil mi?.. Yazık bu güzel sanattan anlamıyan kaba ruhlara!

Ateş SİN

İYİ Kİ YURDUMUZDA KIYAFET KANUNU VAR!.. (Ferruh Doğan)

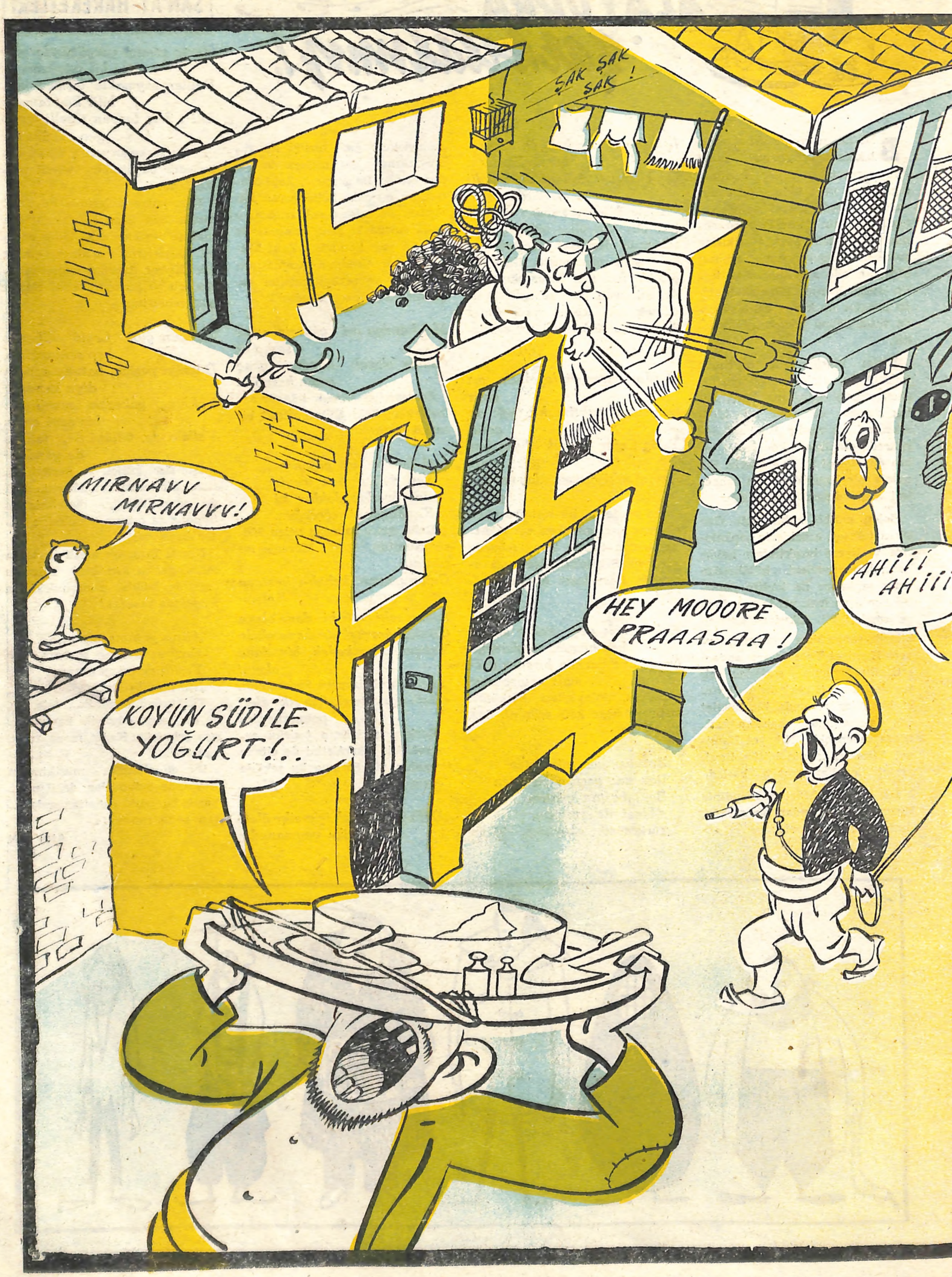
ŞAK ŞAK ŞAK !
MIRNAVV MIRNAVVV!
KOYUN SÜDİLE YOĞURT!..
HEY MOORE PRAAASAA !
AHiii AHiii

mbası icad edildi. (gazeteler)

bardımanı!..

Eski Türk Mizahından

Gıtgıdak!

FRANSIZCA bir gazetenin şathiyat sütunlarında mı idi, yoksa (şunda mı idi, yoksa (Şundan, bundan) kısmında mı idi; iyice hatırlamıyorum, (Horozlar yumurtluyor) mealinde bir fıkra vardı. Güya Almanlar horozları yumurtlatıyorlarmış!...

Olur a!... Kırk senelik gazeteciliğim esnasında yine gazetelerde bir iki defa (katır)ın doğurduğuna, hadım ağasının evlendiğine tesadüf ettim.

Acaba akametler, mahrumiyetler böyle bereketlere, nâiliyetlere dönecek olursa dünya bütün, bütün değişmeğe, ihtimâl ki salaha doğru gitmeğe başlamış demek mi olacak; yoksa aptallardan birinin fil yumurtlası diye birkaç Hindistan cevizi alarak kuluçkaya yattığı gibi merakâver şuunu tabiiyye muharrirleri de bizi aldatıyorlar mı?

Bununla beraber şu geçirmekte olduğumuz günlerde yumurta mevsimi, evlerde, sokaklarda, mahfillerde, gazetelerde elhâsıl memleketin her bir tarafında bir gıdgıdaktır gidiyor... Yumurtlıyan yumurtlıyana, fol luk folluk oturan oturana, kümes kümes gezen gezene, ben artık kuluçka oldum diye yatan yatana!...

Filvâki yumurtacı alayı içinde altın yumurta yapanlar sükna kanununun ilga edilmesinden müteessir olmıyarak haysiyet ve itibarına, derecei liyakat ve ehliyetine göre kendisine folluk folluk bulanlar, kuluçkaya yatanlar, yâni meşimei milletten yeni bir nesil çıkarmağa çalışanlar da var.

Var ama adetleri mahdut, bütün bir âlemi pür velvele eden diğer gıdıkgıdıklara gelince, bunlar, yumurtlıyacak tavukla beraber bağırıp çırpınan bir kümes halkı gibi, asıl yumurtlıyanın âvazını da geçen taklidcilerin fuzuli yaygaralarından ibaret!...

Hele bu son (parti) nin içinde (Galip Dede) merhumun:

(Yek beyza ve sad hezar feryad) (*)

sırrına mazhar olanlar, o kadar çok ki insanın:

— Keşke sağır olsaydım da şu kafa patlatan safsataları duymasaydım!.

Diyeceği geliyor.

Bir gün hindinin biri, dediğim gibi, bir kümes halkının feryad ve figanı içinde ortalığı çin çin öttürmelerindeki hikmeti anlamak ister. Kümese girer. Bakar ki köşedeki ufak bir folluğun içinde bir tavuk gıdaklayıp duruyor, kendisininkinin de vakti gelmiş imiş. Derhal bir tane üstü benek benek, iri bir yumurta çıkarır. Tavuğa göstererek:

— Bu kadar ala ala hey, hâlâ yumurtlayacaksın! Bağırmasını öğreneceğine ıkınmasını öğren!.

★

Binlerce yumurtlayan horozları bulunan bir memleket için Almanların buldukları usulün hiç bir değeri yoktur. İstedikleri kadar saklasınlar. Hem onlarınki sınaî bir mahiyeti haiz kalıyor, bizimkiler ise hüdaî bir neş'eye mazhardırlar!...

Bilhassa devrei intihabiyye nice horoz akıllıları öttürüp yumurtlatacaktır. Bunlardan kuluçka yatanlar yani bilir bilmez namzetliklerini kapıp koyuverenlerin hallerine gülerim. Hepsi cılık çıkaracaklardır!...

Bana öyle geliyor ki; duyduğumuz her gıdık gıdak ayni ihtirasın muhtelif nağmeleridir ve onun için baş ağrısı vermektedir!

Ahmed RASİM

(*) Bir yumurta ve yüz binlerce feryat...

Bayan — Ah şu Hacı ağalardan çektiklerimiz!..
Hacı ağa — Aman bayan, gözünün yağını yiyem. Fazla çekme, bu günlük bin lira yeter!.. (Ramiz)

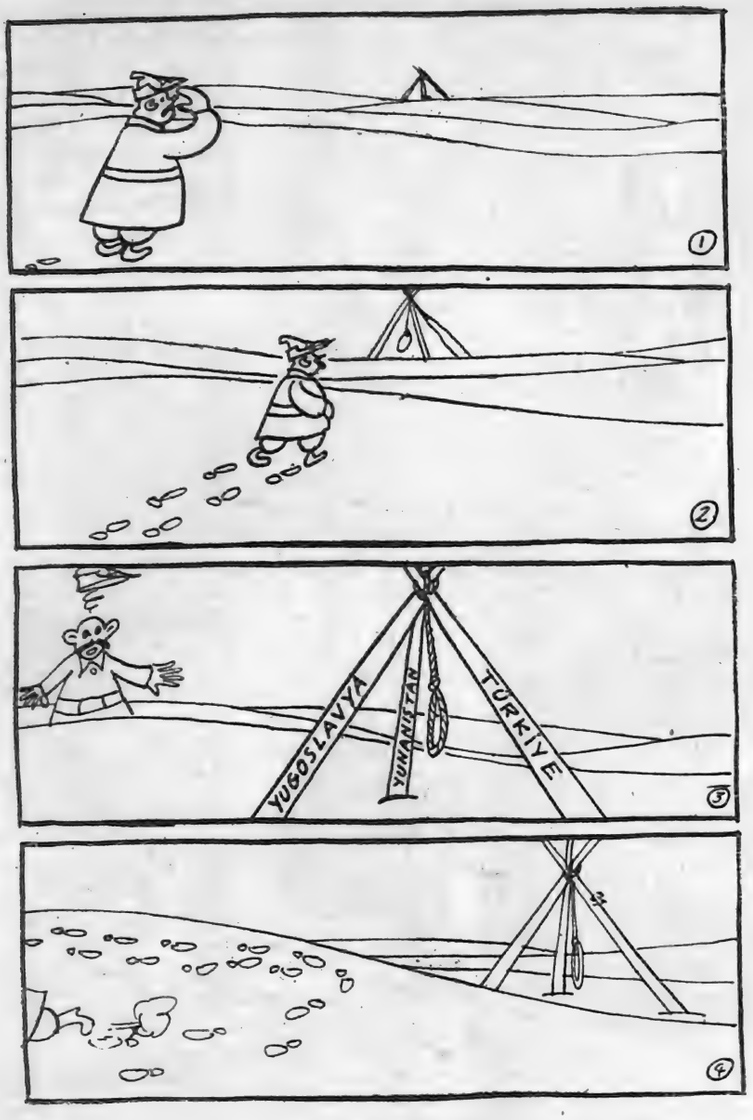

BALKAN PAKTI!..

(Nehar)

— Namussuzun koyde şu Amet gibi bir çalışkan adam daha olsa, ormanda ağaç kalmazdı!..

(Tosun)

KESTİRMESİ

Müdürün yanından çıktı, ateş püskürüyordu:

— Sözünü geri almazsa, hemen gideceğim.

Yatıştırmağa çalıştılar. Nafile. Nihayet biri sordu:

— Ne dedi ki, bu kadar kızdın?

— Vezneye uğra, hesabını al, işine son verdim dedi!..

BÜYÜK REKLÂM!

İki arkadaş konuşuyorlardı:

— Bizim Cahit, müthiş para kazanıyor... İki apartımanı var şimdi...

— Hayret... Hiç duymadım... Ne iş yapıyor?

— Bir güzellik enstitüsü kurmuş... Kapının üstüne de şöyle bir levha asmış :

«Buradan çıkan güzel kadınlara satışmayın: Bu kadın, büyük anneniz olabilir!..»

BASİT MESELE

O gün makinist hastalanıvermişti. Yeni ateşçi idareye haber vermeden treni kaldırdı. Tam İzmite geldiği sırada, vaziyet anlaşılmış ve istasyona bildirilmişti. Mesele hemen dallanıp budaklandı. Yolcular ateşçiyi tebrik ettiler. Biri sordu:

— Nasıl becerebildiniz bu işi?

Ateşçi tevazuyla gülümsedi:

— Zorluk çekmedim canım... Frenin hangi kol olduğunu on da kika kadar uğraştıktan sonra buluverdim!..

FAZLASI FAZLA

Her zaman yoluna çıkar, mutla ka bir sadaka alırdı. Artık dilen ciye o kadar alışmıştı ki, kızıyordu şimdi. Bir gün adamı göremedi. Bir kaç gün daha geçti. İhtiyar yoktu. Bu sefer alışkanlığını kaybetmişcesine rahatsız olmağa başladı. Nihayet, birine sordu:

— Kuzum, şu ihtiyar dilenci hiç görünmüyor?

Muhatabı cevap verdi:

— Haberiniz yok galiba. Emekliye çıktı. Şimdi iki çorap fabrikası var, onları işletiyor...

CESARET!

Savcı, tanığa sordu:

— Tabancanın sesini duyan sen misin?

— Evet efendim...

— İlk kurşunda nerede idin?

— On metre yakınında...

— İkinci kurşunda?

— Elli metre uzakta!..

GÜNÜN FIKRALARI

KIYMETLİ MEKTUP

Genç kadın, çantasından küçük bir kâğıt parçası çıkararak arkadaşına döndü:

— Kocamdan mektup geldi, sıh hati iyiymiş, işi de yolunda imiş, beni çok düşünüyor ve çılgınca seviyormuş!,.

— Bütün bunları şu ufacık kâğıda mı yazmış?.

— Evet, bu bin liralık çeke!..

TASHİH!

Bir işe canı sıkılmıştı galiba... Öfkeli öfkeli söylendi:

— Biz çok eşek şeyiz, çook...

Arkadaşı itiraz etti:

— Bana bak, müfret konuş, müfret... Cem'i konuşma!..

Öteki, hiç itiraz etmeden tashih etti:

— Peki... Sen çok eşek şeysin, çoook!..

İMLÂ

Fen fakültesindeydi. Bir gün babasına mektup yazıp para istedi. Aldığı cevapta babası şöyle diyordu:

«Keşke Edebiyat Fakültesine gidip de azıcık imlâ öğreneydin oğlum. Yüz lira, bir'in sağına iki sıfır konularak yazılır, üç değil!»

Dünya Karikatürleri

— Bir dak kacık... Şimdi geliyor ım!..
— Fransız —

— Ayol, model donmuş...
— Fena mı?. Hiç kımıldamadan duruyor, ben de rahat rahat çalışıyorum!..
— Fransız —

— Eğer bana karşı başka düşünceleriniz varsa şimdi önlüğümü çıkarır, atarım!..
— Fransız —

Akbabanın Romanı : 3

Jigolo TEVFİK

Yazan: A. ERTEGÜL — Resimleyen : Suat YALAZ

Tevfik apartımana döndükten sonra postacının kapıya bıraktığı mektupları aldı. Evden gene kalınca bir zarf gelmişti. Açıp okumaya başladı. Annesi ondan haber bekliyordu. Yatak odasına geçip, eve bu sefer ne yalan uyduracağını düşünmeye koyuldu.

II

Tevfik onun asıl adı değildi. Çocukluğunda geçirdiği Konya'da ona Ahmet derlerdi. Gece gündüz çalışan bir jigolo olmaya karar verdiği gün ismini de değiştirmişti.

Mektebi bırakıp Konyadan kaçalı beş sene olmuştu. Bu beş sene zarfında başından neler geçmemişti ki... Evvelâ bir gazinoda tango söyliyerek işe başlamıştı. Çalıştığı yere gelen kibar muhit hanımlarıyla çok geçmeden ahbaplığı ilerletince gazinodan ayrılmıştı. Şimdi de her gün yirmi dört saatini hayatta yalnız kalmış kadınların ıstırabını dindirmeye uğraşarak vakit geçiriyordu!

— 1 —

Tevfik, Semihanın apartımanının kapısını çaldı ve Rum hizmetçinin ayak seslerini bekledi. Marika pek cana yakın bir kızdı. Bir defasında, Semiha berberdeyken kızı oturma odasının geniş kanapesine yatırmış, epeyce güreş talimi yapmıştı!.. Marika da, Tevfiğin küstahlığından hanıma bahsetmek şöyle dursun bilâkis genç adamı yalnız bir yerde yakalamanın çarelerini aramaya başlamıştı.

Marika kapıyı açar açmaz.

— Geç kaldiniz beyefendicim, dedi, hanım içerde ateş püskürüyor.

— Küçük bir şaka yapmak istediğim için geciktim.

Tevfik, bunları söylerken Marikanın kulağını çekti. Fırsattan istifade edip kızın neresine dokunsa kârdı.

— 2 —

YAZISIZI..

— Fransız —

— Bu kadar güzel bir kızla evlendiğin için teşekkür ederim dostum!..

— Fransız —

— Acaba size pul kolleksiyonumdan bahsetsem sıkıntınız geçer mi?..

— Fransız —

— Ooof, canimi acittin.

Tevfik,. salona girer girmez Semiha yerinden fırlayıp onu karşılamaya koştu.

— O da, vay beyim, çok şıksınız bu akşam. Şimdi gel bakalım şuraya otur da dün gece neden gelmediğini anlat... Hem geceyi senin kollarının arasında geçirmeyi ne kadar istiyordum bilsen...

İşte meselenin güç tarafı da buydu. Her zaman istediği şekilde yaşayamadığını itiraf etmekten hiç hoşlanmıyordu. Zaten şu anda hür olduğunu söylemeye kalksa Semiha'yı da yüzüstü bırakıp gitmesi lâzımdı... Doğrusu bu da işine gelmiyordu.

— Fakat şekerim, sana olup biteni anlattığımı sanıyorum. Andon'un hastalığı gene tepti: Onun zavallıcık benden başka kimsesi olmadığı için evine çağırtmış. Tabii onu yüzüstü bırakamazdım ya...

— Andon mu dedin?.. Sana o herifle konuşmayacaksın diye kaç defa tenbih ettim?.. Başına bir dert gelirse o zaman halini sorarım.

— Neyse şimdi bunları konuşmanın sırası değil. Yemeği nerede yiyeceğiz?..

Semiha, hemen yumuşamıştı:

— Başbaşa yiyebileceğimiz kuytu bir lokantada. Bana kızmadın ya bir tanem?.. Ne olur kızma.

— Kızmadım, kızmadım.

Böyle zamanlarda Tevfik, tam Semiha'nın istediği şekilde hareket etmesini iyi bilirdi.

Dilini, kadının kulaklarında, burnunda, gözlerinde gezdirerek buse yağmuruna başladı. Sonra ateşli bir hareketle elbisenin önünü yırtarcasına açtı ve başını göğsüne dayadı. Bir taraftan da kulağına tatlı aşk nağmeleri fısıldıyordu.

Hizmetçi hafif bir öksürükle odada olduğunu belli edinceye kadar birbirlerine sarılı kaldılar..

— Hanimla bey, daha içki içecekler mi acaba?..

Marika, bunları söylerken sanki onların halini farketmemiş gibi davrandı.

Semiha, kendini alelacele Tevfiğin kollarından sıyırarak:

— Elbette içeceğiz, elbette içeceğiz, diye mırıldandı.

Marikanın en hoşlanmadığı tarafı tam Tevfikle tatlı tatlı sevişmeğe başladıkları sırada bir bahane bulup yanlarına gelmesiydi.

* * *

Girdikleri gazino aşağı yukarı yarım asırdanberi garip yemekleri ve garip patronlarıyla şöhret bulmuştu. Aktörler, aktrisler, muharrirler, kibar fahişeler, serseriler, ayyaş zenginler hep burada toplanırlardı. Garsonların yaptıkları dedikodu en beceriksiz bir gazeteciyi bile aşka getirecek kadar meraklı ve enteresandı.

Semiha ile Tevfiği hep aşina yüzlerle dolu masaların arasından geçerek kuytu bir köşeye çekildiler. Semiha yemek faslını bir an önce bitirmek istiyordu.

(Devam edecek)

Dünya Mizahından

YAZISIZ!..

Fantazi hikâye :

Bir Amerikan Masalı

Yazan :
H. F. URBAN

Çeviren :
VİR — GÜL

GEÇENLERDE, Avrupalı bir dostum, bana gönderdiği mektupta şöyle kinaye ediyordu:

«Sizin Amerikanızda istediğiniz herşey istediğiniz kadar var: Pırlantasından altınına, zümrüdünden yakutuna, kürkünden ipeğine, tayyaresinden helikopterine kadar, herşey. Dünyanın en yüksek yapıları sizde, en büyük fabrikaları sizde. Hülâsa, yok yok sizde. Fakat, müsaadenle, bir şey hakikaten yok: masal... peri masalı»

Bu fikirde olan daha bir çokları gibi, o Avrupalı dostum da yanılıyordu. Evet, bizde masal da vardır; şiir ve hülya dolu masallar, peri masalları. Fakat, bunlar da Amerikan-varidir, fark o kadar.

İşte size bu Amerikan masallarından birini anlatıyorum. Adı:

SERÇEYLE KEDİ

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde Susan adında bir kız varmış. New York'ta bir operet tiyatrosunda şarkı söyler, oyun oynarmış. Susan çok güzel bir kızmış, ne zaman sahneye çıksa, localarda oturan kerli-ferli beylerden galerideki anlı-sanlı külhanbeylere kadar herkes hayran hayran seyreder, sonunda dakikalarca alkışlarmış. Altın gibi sarı saçları, ateş gibi kızıl dudakları, yay gibi bacakları, ok gibi bakışları varmış bu kızın. Gören hayranmış, görmeyen pişman.

Güzel Susan - Altın saçlı Susan - gece geç yattığı için sabahları da on birden önce kalkamazmış. Kalkıp yüzünü-gözünü yıkadıktan sonra pencerenin önüne geçip saçlarını taramaya başladığı zaman, öğle güneşi bütün şevkiyle vurur, o altın saçları bir kat daha altına bularmış. Güzel Susan, elinde altın bir fırça, tıpkı Peri Padişahının Kızı gibi, saçlarını ağır ağır tararken bir yandan da bir türkü tutturur, kendi kendine şakırmış.

Yetmiş yedinci caddenin 88 numaralı binasının doksan dokuzuncu katındaki pencerelerden birinin önünde Güzel Susan saçlarını tarayıp türkü söylerken yanından hiç ayrılmayan, etrafında pervane gibi dönüp duran biri varmış: Serçe Bill.

Serçe Bill'le karısı Serçecik, karşıki binanın taraçasında, bir kovuk bulup yuva yapmış, günlerini dolduruyorlar, doğacak yavrularını bekliyorlarmış. Hâdiseyi ilk önce Serçecik görmüş ve kocasına cıvıldamış:

— «Amanın! Şu kızın saçlarına bakın hele!»

Serçe Bill, karısının gösterdiği tarafa bakmış:

— «Sahi güzel» demiş. «Tıpkı altın. Tıpkısı fazla: altın, altın!»

Hemen uçmuş, caddeyi aşmış, karşı binaya gidip Altın Saçlı Susan'ın penceresinin kenarına konmuş. Çünkü, Susan saçlarını fırçalarken, tararken, dökülen telleri tutup pencereden dışarı atıyor, o altın teller de pencerenin kenarına, duvarın pürtüklerine takılıp kalıyormuş. Serçe Bill zengin bir altın damarı bulmuş gibi, her sabah on bir sularında oradan ayrılmaz olmuş.

Kocasının eve kadın saçı getirdiğini gören Serçecik önceleri kızmış: «Sen o kıza tutkunsun galiba» diye söylenmeye başlamış ama, Serçe Bill onu susturacak bir cevap vermiş:

— «Hepimizin iyiliği için çalışıyorum, karıcığım. Bu altın tellerle kendimize güzel bir yuva yaparız. Bütün serçeler bize gıpta ederler. İleride yavrularımız yetişip evlenecek çağa geldiler mi kızlarımızı kim olsa oğluna alır, oğullarımıza da varmak için bütün serçe kızlar birbirlerini yerler».

Bu cevap Serçeciğin pek hoşuna gitmiş. Dünyanın en parlak yuvasının sahibi olacağını, altın yuva ile yalnız serçeleri değil, o zamana kadar onları küçümseyip yüksekten bakan kargaları, leylekleri, hattâ şâhinleri, kartalları bile hasetten deli edeceğini düşündükçe sevinçten göklerde uçuyormuş.

Altın Saçlı Susan'ın fırça ve tarak artığı saçları birikip şöyle ele gelir bir tutam olunca, Serçe Bill işe koyulmuş, yeni yuvasını - altın yuvayı - yapmaya başlamış. Bu iş epey sürmüş, çünkü bazen malzeme bi-

Berlin'de: Dünya çocuklarının körebe oyunu!..

— Yunan —

Hikmeti varmış

Gemileri kazaya uğramıştı. Günlerce bir sandalda kaldılar. Nihayet yiyecekleri bitti. Yosun yediler, çuval yediler, Birbirlerini yemeğe karar verdiler. En ihtiyar bir gemiciyi seçtiler. Tam bıçaklarla herifin üstüne yürüyecekleri sırada adam:

— Durun, yemeyin beni, dedi. Başaltına giderek oradan bir kaç düzüne sardalya kutusu çıkardı ve herkese dağıttı. Hepsi kapıştılar. İçlerinden biri sordu:

— Yahu, ne diye bunu vaktiyle ortaya çıkarmadın?

Gemici, kurnaz knrnaz güldü:

— Çıkarayım da o bitince beni yiyeydiniz, değil mi?

Hacet yok

Yazıhanesine yeni bir daktilo almıştı. Mektup yazdırıyordu. Bir yerinde adam fena bir ses kaçırdı. Daktilo duymamazlıktan geldi. Lâkin ayni hâdise ikinci defa tekrarlanınca kızcağız büyük bir ciddiyetle:

— Anladım efendim, dedi, tekrara hacet yok!

○

ŞAPKA

Filmin ortasında, yanındaki adama döndü:

— Şapkamın üstüne oturmuş sunuz! diye çıkıştı.

Öteki kızdı:

— Anladık ama, filmi yarım bırakıp gidecek değilsiniz ya! Ne acele ediyorsunuz?

tiyor, Serçe yenisini tedarik için hayli bekliyormuş .

Nihayet bir gün Serçe Bill'le Serçecik, eski kulübelerinin biraz ötesindeki altın köşke taşınmışlar. Aman Yarabbim! ne güzel, ne yumuşak bir yuvaymış bu! Ertesi günden itibaren de dört-bir yandan görmeye gelenler sürü sürü akın etmeye başlamışlar. New York'un en uzak köşelerinden, hattâ civardaki dağlardan, yaylalardan, türlü çeşit kuş bu «altın yuva »yı görmeye koşmuş. Görenler görmeyenlere anlatmışlar, görmeyenler görmeden edememiş... Uzatmayalım, Serçe Bill'in altın köşkü dillere destan olmuş.

O zaman kadar kimse kapılarını çalmazken, şimdi en burnu havada kuşlar onlarla ahbaplık etmeye çalışıyor, hiç olmazsa altınlarına birazcık sürünebilmek için can atıyorlarmış. Serçeler Birliğinin o yılki kurultayında başkanlığa oy birliğiyle Serçe Bill seçilmiş. O yuvada doğacak yavruların baştan aşağı altın olacağına dair rivayetler dolaşmaya başlamış ve bundan ötürü Bill'e «altın babası» adı takılmış.

Bill'in altın köşküne hayran hayvanlar bakanlar arasında gıpta edenler kadar, belki daha çok, haset edenler varmış. Bunlar: «Bir serçe parçası bu altın telleri nereden buldu acaba? Nereden bulacak, çalmıştır muhakkak» diye dedikodu çıkarmışlar. Kimisi de allem edip kallem edip Bill'in ağzından lâkırdı kapmaya çalışmışlar ama, onlar da altın telleri nereden bulduğunu bir türlü öğrenememişler.

Serçe Bill sırrını büyük bir ağız sıkılığıyla saklıyormuş, çünkü bizim Altın Saçlı Susan artık altın saç saçmaz olmuş. Ne vakittir sahnede görünmediği gibi pencerenin önünde de görünmüyormuş. Serçe Bill'le karısı Serçecik Hatun velinimetlerinin ortadan kayboluşuna pek üzülmüşler ama, bir zaman sonra bu altın yuvayı daha büyük bir üzüntü kaplamış...

Yuvanın altın telleri parlaklığını kaybetmeye, donuklaşıp kararmaya başlamış. Zavallı Bill gagasını bileyitaşı, pençelerini fırça yapıp telleri oğmaya koyulmuş, fakat ne yaptıysa para etmemiş, teller kararmakta, günden güne keçi kılına dönmekte devam etmiş. Nihayet bir gün gelmiş, o eski altın yuva kapkara bir külçe kesilmiş. Serçe Bill'le karısının yüzlerini keder kaplamış, haset kuşların yüzü gülmüş.

Ertesi yıl Serçeler Birliğinin kurultayında Bill başkan seçilmemiş. Bir vakitlerin bu mesut çiftinin kapısını kimse çalmaz olmuş. Zavallı Bill bu ikbal düş künlüğünü gururuna yedirememiş, bir gün gidip kendini Kedi Tom'un ayakları dibine atmış, «Ye beni de bu dünyadan kurtulayım», demiş. Tom da onun bu son arzusunu yerine getirmiş .

Kıssadan hisse: Eğer Güzel Susan saçlarını X, Y ve şürekâsı fabrikalarının sabit boyaları ile boyamış olsaydı kendisi New York'un en parlak yıldızı olarak daha yıllarca şöhret ve servete kavuşabileceği gibi, Serçe Bill'le Serçecik Hatun da altın köşklerinde ömürlerinin sonuna kadar şan ve şeref içinde yaşayabilirlerdi. Zira, X, Y ve şürekâsı fabrikalarının saç boyaları ile boyanan saçlar renklerini ve parlaklıklarını hiç bir zaman kaybetmezler. Şişesi beş dolardır, bütün eczanelerde bulunur!

VİR - GÜL

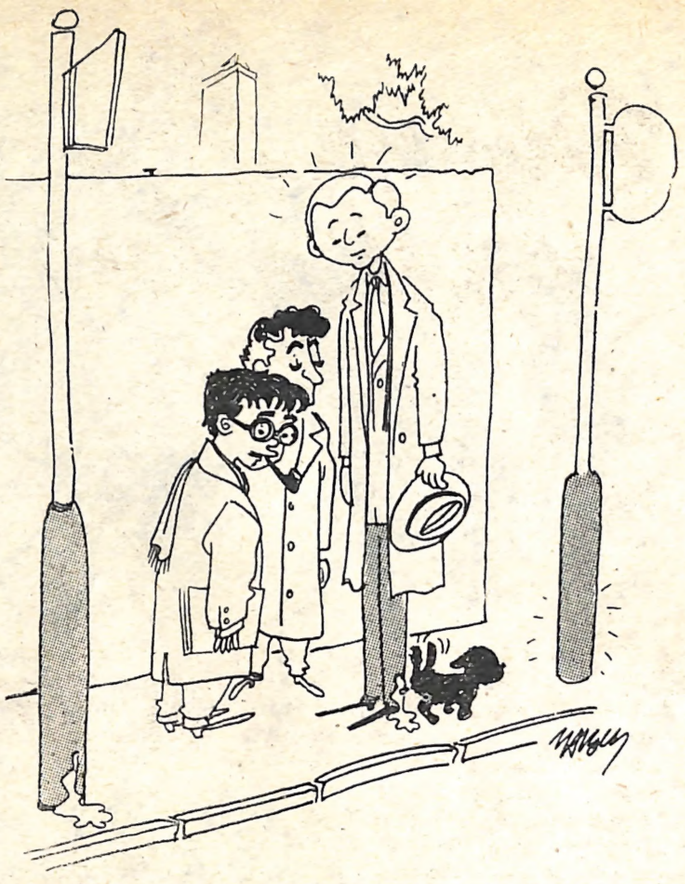

YAZISIZI..

(Yalçın)

— Sen de, vali çarşıyı teftiş ederken alış veriş yaparsan, ucuz ve temiz mal alırsın!..

(Sinan)

— Bu da yeni bir temsil mi sanki?.. Caka için bir koltuğa yüz lira verip tiyatroya giden bir serseri çapkının macerası imiş!..
— İtalyan —

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

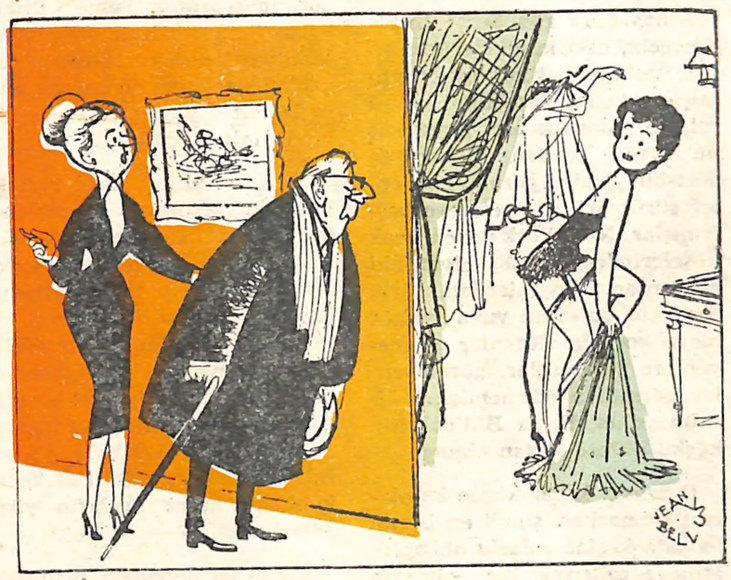

— Hayır efendim, hayır... İlkbahar modellerimiz bu taraftal..
— Fransız —

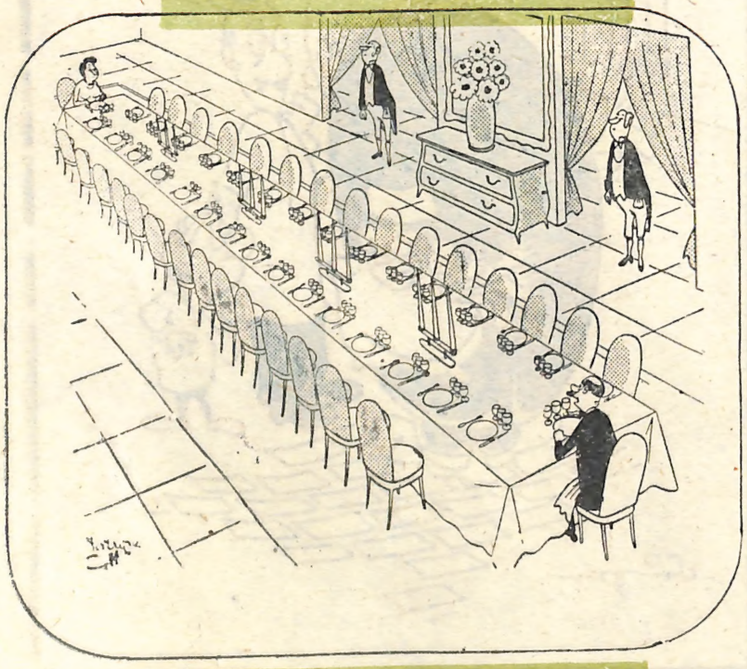

ZİYAFET!..
— Fransız —

— Ben patronumun zevkini bilirim. Sizi hususî kâtipliğine kabul eder!..
— Fransız —

Paranızın

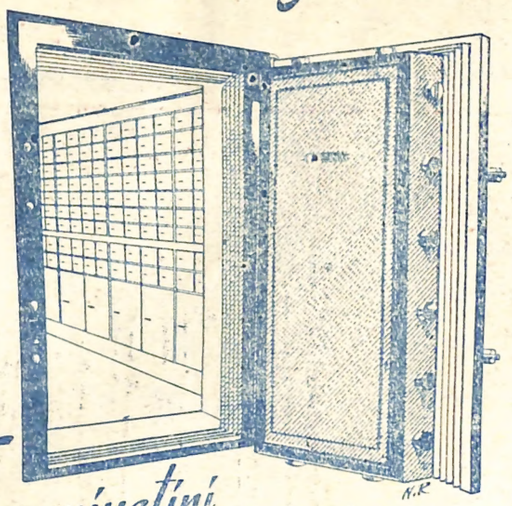

Emniyetini

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Sağlar

1954

YILI İKRAMİYE PLÂNI

BAHÇELİ 30 EV

150 LİRALIK BİR KÜÇÜK CÂRİ HESAP

AÇTIRINIZ

Denizcilik Bankası

T.A.O.

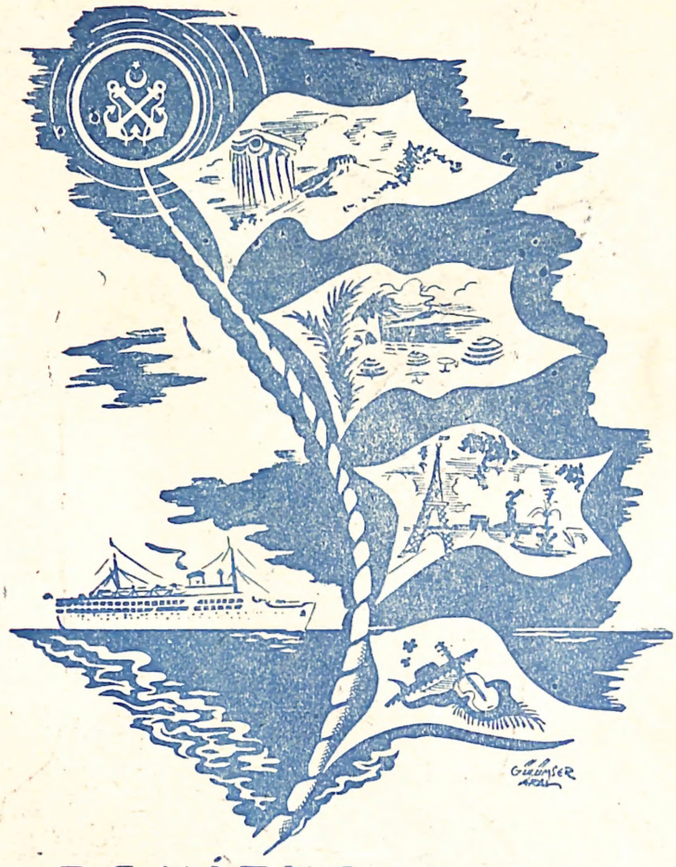

DENİZYOLLARI

Gemilerile seyahat bir zevktir

Amerikaya:

Türk parasile muntazam seferler

Denizyolları

Sürat, Emnıyet, Konfor, demektir

Üç Katlı Ev

Roman

Yusuf Ziya Ortaç

İkinci baskısı çıktı

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Klodfarer caddesi No. 8-10
Belediye — İSTANBUL.
Basıldığı yer:
ERCAN MATBAASI

GÖZEN BRİYANTİNİ

Saçlarınızı besler, dökülmesine mani olur.

NAKLİYAT SİGORTALARI

EMİRLERİNİZİ BEKLERLERKEN,

"Acaba mallarım salimen, yerlerine varacaklarmı,, diye üzülüp, kendinizi, CANLI BİR İSTİFHAM haline sokmayın

Etibank. T. Ticaret ve İş Bankalarile Millî Reasürans Şti. nin kurduğu

Ankara Sigorta Şti.

Şahsî ve Millî Varlıkların Bekçisidir

(İŞ MERKEZİNİN YENİ ADRESİ)

Galata – Bankaalar Cd. No. 80

ANKARA SİGORTA HANI

TELEFON :
Müdür : 42664
Santral : 47580

Telgraf:
ANTAS — İSTANBUL

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

— Bugün kaplan derisi mantomla ilk defa sokağa çıkacağım. Yanıma hangi nişanlımı alsam daha çok yakışır acaba: Şu milyonerin oğlu sarışın genci mi? Uzun boylu, kumral aktörü mü? Yoksa esmer fudbolcuyu mu?...